

Mennesker i Virkeligheden deres Penge tilbage derigennem, at Afgiften bliver saa meget mindre (Afbrydelse af *Steen*: Men hvis de saa er døde?). Ja, de døde kan ikke faa det, men de har heller ingen Brug for det.

Ordføreren (Tange): Jeg skal ikke forlænge denne Debat, men jeg finder dog Anledning til overfor det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen at sige et Par Ord. Naar det ærede Medlem optræder som ... ja, hvad skal jeg sige, Vogter af Tingets Moral, tror jeg, han kan spare sig Ulejligheden. Behandlingen af dette Lovforslag er foregaaet ikke alene i Udvalget, men ogsaa her i Tinget paa ganske normal Maade. Det ærede Medlems Udtalelse om, at man har søgt ved at tuske og handle, og jeg ved ikke hvad, at faa Resultatet tilvejebragt, er fuldkommen ved Siden af. Med Hensyn til dette Lovforslags Behandling er man gaaet nøjagtig frem, som man plejer, man har søgt at tilvejebringe Enighed og, hvis det ikke var muligt, et saa stort Flertal, at Lovforslaget kunde vedtages. Jeg maa derfor paa det bestemteste protestere mod, at Behandlingen af dette Lovforslag i nogen Maade skulde stride mod Tingets Værdighed, og at den Affattelse, som Lovforslaget nu har faaet, skulde krænke nogen berettiget Interesse.

Steen: Naar det ærede Medlem Hr. Ulrich siger, at Interessen for Broafgiften maa være den samme efter den vedtagne Affattelse af § 4 som efter den af mig ønskede, maa jeg paa det bestemteste benægte dette. Jeg skal gøre det ærede Medlem opmærksom paa, hvori min Interesse i Broafgiften bestaar. Den bestaar i paa en rimelig og retfærdig Maade at tilvejebringe Midlerne til Broens Bygning; men efter at disse Midler ifølge den Affattelse, § 4 nu har faaet, tilvejebringes paa den urimeligste og uretfærdigst tænkelige Maade — og naar man ser bort fra, hvad man bliver nødt til, det urimelige og uretfærdige, er de dog tilvejebragt —, er det ganske urimeligt at ville have de samme Mennesker til at tilvejebringe Beløbet en Gang til. Det ærede Medlem argumenterer ud fra den Misforstaaelse, at det drejer sig om forskudsvis at stille Beløb af Motorafgiften til Raadighed; men vi har den højtærede Ministers Ord for, at saaledes skal det ikke forstaas. Det skal forstaas saaledes, at de motorkørende skal betale et Beløb udover det, de ellers skulde betale, og som de paagældende Mennesker aldrig vil faa

tilbage. Det ærede Medlem svarede paa en Afbrydelse af mig om, at det ikke var de samme Mennesker, det var nogle, der var døde, med at sige, at saa havde de heller ingen Brug for dem. Det var det eneste rigtige, det ærede Medlem sagde. Men det er lige saa rigtigt, at hvis man nu opkræver Afgiften, vil maaske adskillige komme til at betale, der kan have lige saa haardt Brug for deres Penge som andre erhvervsdrivende. Derfor ønsker jeg at forskaane dem for en Særskat, der maaske aldrig kommer dem til gode.

Hedelund: Naar det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen saa stærkt understregede, at man af Motorafgiften kun kunde tage Dækning for Vejsliddet, glemmer det ærede Medlem fuldstændig, at de motorkørende vist vilde være meget ilde stillede, hvis man kun vilde udføre Arbejder i saa Henseende. Meningen er jo ogsaa, at man skal kunne tage Dækning ind til Udgifterne ved Nybygning af Landeveje, hvad der er i allerhøjeste Grad paakrævet af den stærke Udvikling, Landevejstrafikken har faaet. Naar det ærede Medlem mener, at man gaar et Skridt til Siden ved at tage en Afgift her, maa det ærede Medlem erindre, at den Vejbro, her er Tale om, er i Virkeligheden Bygning af et Stykke Landevej, men et Stykke Landevej, der paa Grund af Forholdenes Natur er særlig dyrt, og hvor man, naar man vil løse denne Opgave, maa gaa til at tage de Forskudsafgifter, som der er Tale om her. Jeg tror ikke, man paa nogen Maade kan sige, at der er gaaet udenfor det rimelige ved at tage denne Forskudsafgift, det er fuldstændig i Overensstemmelse med det Krav, der stilles om Dækning af Vejsliddet og Dækning til Nybygning af Landeveje.

Ulrich: Det ærede Medlem Hr. Steen vil altsaa tage Pengene fra Statskassen, det vil sige, at han vil have, at Skatteyderne skal betale dem. Men Skatteyderne kan jo ogsaa dø, og saa faar de heller ikke nogen Penge tilbage, naar Broafgiften kommer. Derfor synes jeg, det ærede Medlems Argumentation er noget svag paa dette Punkt.

Angaaende dette at tage Pengene ved det ærede Medlem lige saa godt som jeg, at det er ganske umuligt at ramme lige det bestemte Punkt, hvad en fastlagt Afgift vil give. Men een Ting ved vi, at naar vi har fastlagt Afgiften, saa vil den give mere i Kraft af, at Motorkøretøjernes Antal forøges; og derigennem vil der blive Penge til dette Formaal, uden at man i Øjeblikket med